

Drepturile civile pe înțelesul tuturor

Dreptul cetățeanului de a călători în străinătate (III)

Am acasă că în Viena trăiește românul să fără să vrea și poate monumental călătorul sovietic "călător". Această serie să se înțeleagă de nimic. Am ieșit din Austria, am intrat în Germania, am ieșit din Germania, am intrat în Franță, am ieșit din Franță și am intrat în Italia și nimănu-mi-a cerut pașaportul, nimănui-mi-a întrebă de vize, nimănui-mi-a controlat bagajele.

Și cind mi-a găzduit el timp pînă pierdut la consulatul București să obțin vizelor și că bani am dat-nu au servit la nimic.

Controlul de frontieră în occident este (practic) inexistent.

In schimb la frontieră românească - ca și înaintea Revoluției - vin zeci de soldați, desfășură chiar și lămpile de la borduri care oricum nu se aprind. La fel, procedează soldații unguri.

Se cauță sub tren, pe deasupra trenului, în spatiile pentru servicii sanitare etc. L-am întrebat pe un soldat ce cauță. Mi-a spus că este seceret de serviciu. Însinând, mi-a spus că se cauță teroriști sau traficanți de droguți.

La privirea teroristilor, cred că este înutil să fie căutăți în acele locuri, căci dumnealea pleacă legal eventual să paște poartă diplome sau de serviciu. Cred că cineva că Alexandru Drăghici a plecat din România ascuns sub vreo banachetă de tren? Eu cred că nu!

Referitor la droguri este clar că noi nu avem tradiții de droguri și nici consumatori.

În schimb, la vama română am fost întrebătorul dacă am valoarea românească și că am venit. Deci vama română nu este interesată de valuta străină care ieșe din țară, ci numai de leii noștri româniști pe care în străinătate nimănui nu-i vrea.

În aceste condiții, se înțelege, numai un turist neavizat ar putea scoate din țară prețioasa valută românească pe care nimănui nu o acceptă în ocident.

Despre modul în care, săi prietenii români în străinătate,

vom relata în următoarele numere.

AVOCAT OCTAVIAN RĂDULESCU
Marseille, 22 august 1992

Observații clinice

În sfîrșit, pe 27 august curent, Curtea Constituțională a confirmat pe călătorul Ciobă Ion din calitate de rege al românilor. Trebuie să-i întărim numai după ce președintele și parlamentul îl au recunoscut.

În schimb la frontieră românească - ca și înaintea Revoluției - vin zeci de soldați, desfășură chiar și lămpile de la borduri care oricum nu se aprind. La fel, procedează soldații unguri.

Se cauță sub tren, pe deasupra trenului, în spatiile pentru servicii sanitare etc. L-am întrebat pe un soldat ce cauță. Mi-a spus că este seceret de serviciu. Însinând, mi-a spus că se cauță teroriști sau traficanți de droguți.

La privirea teroristilor, cred că este înutil să fie căutăți în acele locuri, căci dumnealea pleacă legal eventual să paște poartă diplome sau de serviciu. Cred că cineva că Alexandru Drăghici a plecat din România ascuns sub vreo banachetă de tren? Eu cred că nu!

Referitor la droguri este clar că noi nu avem tradiții de droguri și nici consumatori.

În schimb, la vama română am fost întrebătorul dacă am valoarea românească și că am venit. Deci vama română nu este interesată de valuta străină care ieșe din țară, ci numai de leii noștri româniști pe care în străinătate nimănui nu-i vrea.

În aceste condiții, se înțelege, numai un turist neavizat ar putea scoate din țară prețioasa valută românească pe care nimănui nu o acceptă în ocident.

Despre modul în care, săi prietenii români în străinătate,

NICOLAE IUGA

Tragediile s-au întâmplat la doi pasi de noi

Conform unei știri A.M. Press, dl. Constantin Tiu Dumitrescu, președintele AFDFR, a declarat că pînă luni 31 august a.c., în preajma fostului sediu al securității de la Căciulați-Snagov, se descoreșteră peste 140 de schelete „oriunde săpi, dai de schelete de oameni” a spus dl. Dumitrescu, zguduit de un flăcău. Tot dominea sa a constatat lipsa reprezentantului procuraturii de pe „șanțierul morții” de la Căciulați, precizind că diverse instituții cu atribuții legale tergiversează cercetării asemănătoare, în astăptarea votului de la 27 septembrie.

În prezent, scheletele de la Căciulați sunt puse în saci și preluate de Institutul medical-legal. Investigațile răsute asupra osemintelor dezgropate toamna trecută în același loc au arătat, printre altele, că victimele au fost asasinate cu pistolul, de la mică distanță, în timpă.

Această informație mi-a adus în memoria expoziție ce să deschis la Brașov în această vară, cu concursul supraviețuitorilor din calvarul românesc. Această expoziție din incinta Muzeului de Istorie refăcea ceva din acel cosmar: lanțuri grele, aduse chiar din pușcării, fotografii ale lagărelor, liste cu numele celor morți. Acte: de arestatare, de condamnare, de eliberare. O muștige - nici nu reține numele de pe ele. Doar: 15 ani, 20 de ani, 10 ani, unelele decese.

Și printre toate acestea, studii și poezii euseute cu acul, cu multă, multă migălă, pe bucați de materiale. Să sculpturi ce impresionează prin frumusețe, după atitudinea an-

diumură, de mizerie. Două milii ce pară se roagă. O mină cu un deget întins: jâcuse. O ating discret, infiorat. În spatele meu o voce: „Puteti să o atingeți fără teamă”. Ma întorc. Sunt autorul; va dău voie, nu vă faceți probleme”. Sint nevoie să-i spun ceva: „M-am născut mult mai tîrziu, dacă încăpui cum a fost; tineri cu mine, au făcut în mare parte, armata la munci cîte 12 ore pe zi în Casa Republiei, sau în minări la Canal, mincarea cu sobolanii fierii înăuntru; uneori, bătale la singe în arest pentru fel de fel de lejeri; este doar 1% din etat îndurăt dvs, dar cind am cunoscut aceste 1%, pot să-mi încăpui și să însemnă restul”. „Nu cred că, întrădevăr...”. „Nu cum să cunoasc dvs. această lume, dar ceva-ceva înțeleg; păcat că sună atât de puțini aici să vada, că oamenii nu vor să știe de tragediile ce s-au întâmplat, uneori la doar patru de ei...”. Sătului îl e greu să credeă flămîndul, chiar dacă prea puțini au fost - cu adevarat - sătul.

Nici nu e important cum îl cheamă. Prin noblețea lui interioră, prin faptul că, dincolo de chinuri, a putut să creeze, din zburcium lăuntric, frumusețe - și nu e singurul - a invins. Cu minile goale a invins un sistem.

Păcat că prea puțini vin să vada și să înțelegă... Ca prea puțini pricep că datoria să nu uite și să nu mai permită niciodată așa ceva...

AUGUSTUS COSTACHE

MARCU CORNELIA - Brașov

Mat alese emisiunea „Viața Satului” și cel puțin stăpîndăcătuță. Dar la televiziunea astăzi națională vedem altfel și mai revoltătoare. Doamnă, nu vă pierdeți răbdarea!

CONSTANTIN NEGREI - 83
- Tîrgu Ocna

Am primit de la dvs. o scrisoare disperată. Ce juristi vă urmărește? Citi avocați vă obștedează? Citi avocați vă lărgesc? Eu, factorul P. m-am uitat la cele două pagini lărgate cu erionul negru cu răbdare, acoperite de un scris rătăcit și mi-am spus - bătrâni acesta și apăsați - să scrieți... Publicați, căci mi-foame rău de tot! Si apoi a continuat: „Astăzi mi obștedează o idee fixă față de faptul că ei nu mă lasă de capul meu”. Si urmează un sonor de inchipuire cei puțini să par în evnitel. Cine vă îndeamnă să provocai o catastrofă feroviară? („Sa nu mai rămână nici o roată întreagă și nici un sunravătură“). Nea Costică, am vorbit cu juristii aia. Te-ai lăsat în pace. Lăsa-i dumneata, că și ei ne-au scris că dorm prost.

CHIRIAC MIRCEA - Tecuci

Chiar dacă Eminescu-l peintre noi, domnule profesor, cine v-a băgat în cap că sinti poet alătura fost om de bună

Creștini fără biserici**Biserica „Schitul Maicilor“ suferă**

Incolit de flăre roșii și rănit de ghiață lor, Schitul Maicilor respiră nădușit, plin de flor. Stînd ascuns, să nu-l observe cei ce iau vindut odă!

Auzindu-l că-o odrașa lui Voievod Mavrocordat,

Incitat de codru-i verde, de măteute, de chilii, Secole cinsti de lacrimi, de cei morți și de cei vii. Se sufoce sub zăvoare asuzindu-i și scumpă-zestre, Si susțină amintire: cine-a fost și... cine este.

Biserica „Schitul Maicilor“ cu hramul „Buna Vestire“, a fost zidită din rîvina smărtei monahil Timotei, aiutată de lupineasa Smaranda și chiar de domitorul Nicolae Mavrocordat în 1738. Biserica a fost înfrumusețată „pe dinăuntru și pe dinăuntru cu toate cuviosase podobă“ și s-a zidit chilii pentru călugări și un adău verde odihnitor confortant, meditativ. Multii credincioși au înzestrat biserica începând chiar din timbul zidirii ei. Monahia Magdalena la-habăzit cinci pogone de vie, Sfânta Popescu îa donase pogone vie, voievodul, Mavrocordat îa dat o parte din moșia domnească împreună cu 100 taleri de ziuă hrănuind adăugind scuturi de dărzi biruri impozite, obligații în bani sau produse toate înăuntru de voevod, ca Mihai Racoviță, Grigore Ghika, Constantin Mavrocordat (1738-1741) și de mulți ani militari și făcători de bine. În 1896 biserica a fost reparată și refăcută așteptă să se deschidă spre soare, spre istorie, spre lume, spre Dumnezeu. Există și o soluție certă pentru a o reda luminii, Dar...

PREOT PAVEL ZUZU

Biserica „Domnita Bălășă“

București

numele de strada Schitu Maicilor. Secole întregi, biserica a revărsat asupra Inchinătorilor Harul Sfintului Duh, fărăcul elubelor, curătarea sufletească a călugărilor, împlinirea cererilor a generatii de credincioși. Dar în 1982, sub ofensiva napastei ateiste, soarta Schitului ia la curs. Transformat în Paracisul patriarhal, îl se trimite preot străin de acest Schit, călugăriile trebuie să plece la difierele mănăstiri, iar 1984 biserica a fost mutată în scopul de pierzanie, spre strada Antim, 49. Un ploe ridicat anume ca să sufoce, e prevăzut cu o mică atrăpa înfrângătoare împinsă spre ea în colț de flăra, spre corpul bisericii. Încercată în mediu neprincipiu, blocată, ca în cătuș, la usă și la ferestre, pentru a nu se putea observa, fără încăpere, podobelor stîntălate în interior, biserica așteaptă să se deschidă spre soare, spre istorie, spre lume, spre Dumnezeu. Există și o soluție certă pentru a o reda luminii, Dar...

Asculțindu-l, întămplător, pe acesti vînjeni antimonarhisti, întreținuti, poate numai de dl. Ion Iliescu, să cărora le respectă opinile, ai impresia că la 27 septembrie sărădecătării să demontreze, chipuriile, ce nemocnicii să arătă în cîteva zile în cauză mai bună, nu și dat se seamă că, de fapt, prin astfel de „propagandă“, el fac un serviciu PSDN-ului, și Convenției Democrație din România. Aserturile de protestă prin care încearcă să demonstreze partidele netraditionale, fără înțelegere ale României Mari, de la 1 Decembrie 1918, de conducătorii partidelor și organizatorii componente ale CDR, ca domnii Corneliu Coposu, Nicolae Manolescu, C.T.

CAMPANIA LUCIDITĂȚII**Propagandă electorală sau atac la persoană?**

Dumitrescu, în solda Kremlinului, acesti reprezentanți și PSDN-ului, de nu pot prim firea lor, să tolerențe și site conceptii, programe sau alternative politice contrare contrarie proprietății.

Dar în afară acestor asu-

propagandisti ai PSDN-ului ce consideră că și pot străgi electoratul prin combatere monarhismul (pe care dl. P.

Turlea îl pune pe același plan

cu comunitatea, spunând că

ambele sunt la fel de noi-

ve? D. și făcând abstractie de

împotriva PSDN-ului, ce

să cind pînă în septembrie '91

actualii fedesenisti nu ar fi

fost în aceeași povestire

de la vîzuri și acuza-

rii de la PSDN-ului, și

acestă povestire

recrează acuza-

rii partidului

șoferită de la PSDN-ului

